

Arrest

nr. 100 577 van 8 april 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nepalese nationaliteit te zijn, op 20 december 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 november 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 februari 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 maart 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat S. VAN ROSSEM verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché K. GOOSSENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Nepalese nationaliteit en bent u afkomstig uit Rupandehi (Rupandehi district, Nepal). Sinds 2007/2008 vraagt de YCL (Youth Communist League) u geregeld geld. De YCL stelde dat aangezien u geld verdiende met uw bedrijf, u donaties diende te betalen. De YCL dreigde ermee u te doden indien u niet zou betalen. Enige tijd later begon ook het Madhesi Morcha Forum (een Terai-groepering) u geld te vragen. Van de drie-vier keren dat zij u geld vroegen, betaalde u hen één keer. Het Forum meende dat u moest betalen omdat u hiertoe de middelen had. Toen de YCL dit te weten kwam, werd u gevraagd waarom u het Forum had betaald. De YCL zei u het Forum niet

langer te mogen betalen. Ergens in 2008 werd u door de YCL in Dahn (Kailali district) aangesproken om opnieuw geld te geven. Er werd u gevraagd wie u bent en van waar u afkomstig was. Nadat de YCL haar register had bekeken, werd gezegd dat het voor u in orde was en diende u niet te betalen. Op 20/22.6.2066 (Nepalese kalender, komt overeen met 6/8 oktober 2009 volgens de Gregoriaanse kalender) werd u door de YCL onderweg naar huis tegengehouden. Uw motorfiets werd opgeëist, u zou hem later terugkrijgen. Uw identiteitsdocumenten zaten bij de motorfiets. U heeft uw motorfiets nooit teruggekregen. Op 1.7.2066 (18 oktober 2009) vroeg de YCL u 500.000 NRS. U had het geld niet, waarop de YCL eiste dat u zou betalen, zo niet zou u gedood worden. Tijdens de verkiezingen gaf u kleine sommen geld aan de Rastriya Prajatantra Party (RPP) en de Congress Party (NC). U kende geen problemen als gevolg van uw giften aan de RPP en NC, maar de YCL en het Madhesi Morcha Forum stelden enkel dat aangezien u de RPP en NC geld gaf, u hen ook geld kon geven. Uit schrik dat de YCL en het Madhesi Morcha Forum steeds meer geld zouden vragen, verliet u uiteindelijk op 5.7.2066 (22 oktober 2009) Nepal, richting Delhi (India) vanwaar u op 7 december 2009 het vliegtuig nam naar Parijs. Op 8 december 2009 vroeg u asiel in België. Uw broer laat weten dat zowel YCL als het Madhesi Morcha Forum u nog steeds zoeken en geld van u willen. U bent in het bezit van uw geboorteakte, een identiteitsattest van de gemeente, een vertaling van uw citizenshipcard en meerdere documenten betreffende uw opleiding en uw bouwbedrijf.

B. Motivering

Na nader onderzoek van alle door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in het administratieve dossier, stel ik vast dat ik u noch de status van vluchteling, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan toekennen. U heeft immers onvoldoende feiten of elementen aangehaald waaruit een actuele vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou blijken.

Er dient te worden vastgesteld dat u Nepal verliet nadat de YCL en het Madhesi Morcha Forum voortdurend donaties vroegen. Uit uw verklaringen blijkt dat u geld werd gevraagd enkel omdat uw belagers wisten dat u over genoeg financiële middelen beschikt, er zijn geen andere achterliggende motieven voor de eis tot donaties (CGVS dd. 20.7.2010, p.8).

Vooreerst dient gewezen te worden op de gewijzigde veiligheidssituatie in uw land sinds u Nepal in 2009 verliet. Zo is er sinds 2010 een verbetering merkbaar in de algemene veiligheidssituatie in uw land. Uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal blijkt immers dat gewelddadige afpersingen door YCL-leden veel minder voorkomen dan tijdens het conflict (2007-2008) en de onmiddellijke periode na het conflict. Daarnaast blijkt uit dezelfde informatie dat slachtoffers van 'open donatiecampagnes' het verzoek tot donatie steeds kunnen weigeren zonder enige negatieve consequenties. Zelfs wanneer absurd hoge bedragen geëist worden, kan er nog sterk onderhandeld worden, aangezien de Maoïsten reeds met beperkte bedragen tevreden zijn. Bovendien dient opgemerkt te worden dat uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt dat de YCL sinds de verkiezingen van 2008 minder gewelddadig is. Wanneer de YCL toch nog iemand zou viseren, gebeurt dit gericht en betreft het enkel politieke tegenstanders (geen gewone burgers). Het lijkt dan ook buitensporig dat de YCL u zouden vermoorden omdat u weigert donaties te betalen. Bovendien blijkt dat voor wie alsnog slachtoffer zou zijn van afpersing door de YCL zich gemakkelijk elders in Nepal zou kunnen vestigen om hier niet langer meer aan bloot te staan. Wat betreft uw problemen met het Madhesi Morcha Forum dient vooreerst vastgesteld te worden dat Terai-groeperingen geen nationaal netwerk hebben. De actieradius van deze groeperingen is beperkt tot de Terai. Deze groeperingen opereren enkel in hun eigen lokale zone en zullen zich niet verplaatsen naar de Heuvels of naar Kathmandu. Lokale groeperingen hebben geen 'target potential' om buiten hun eigen zones te opereren. Voor wie zich bedreigd voelt is het dus mogelijk om zich te vestigen in een grote stad.

In het licht van voorgaande heeft u niet aannemelijk gemaakt dat u zich niet (permanent) elders in Nepal (buiten de Terai-regio waartoe Rupandehi district behoort) zou kunnen vestigen om verdere problemen te vermijden. De problemen die u kende met de YCL en het Madhesi Morcha Forum speelden zich enkel af in de Terai-regio: zowel Rupandehi als Dahn zijn Terai-gebied. U stelde zelf ook dat uw belagers elk hun eigen gebied hebben en lokaal actief zijn (CGVS dd. 23.9.2010, p.4 en CGVS dd. 13.11.2012, p.3). Gelet op bovenstaande vaststellingen betreffende de gewijzigde situatie in uw land is uw tegenargument dat belagers overal zijn en u overal ofwel zal moeten betalen of werken voor hen ontoereikend om a priori voor u een intern vluchtalternatief uit te sluiten (CGVS dd. 20.7.2010, p.9). Uw bewering dat u overal in Nepal gevonden kan gevonden is louter hypothetisch en kan evenmin weerhouden worden (CGVS dd. 13.11.2012, p.4).

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich beroept werd als bijlage aan het administratieve dossier gevoegd.

De door u overgemaakte documenten zijn niet van aard bovenstaande vaststellingen te wijzigen. Uw identiteit, opleiding en uw professionele activiteiten staan immers niet ter discussie.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

Verzoeker vraagt in hoofdorde om hem als vluchteling te erkennen en in ondergeschikte orde om hem subsidiaire bescherming te verlenen, minstens de beslissing te willen vernietigen en terug te sturen voor verder onderzoek.

Verzoeker is van mening dat de bestreden beslissing een schending uitmaakt van het redelijkheidsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel en de motiveringsplicht zoals vervat in de wet van 29 juli 1991, alsook van de artikelen 1 en 2 van de Vluchtelingenconventie. Uit zijn toelichting bij deze middelen leidt de Raad eveneens af dat verzoeker artikel 3 EVRM geschonden acht.

2.1.2. Stukken

Verzoeker voegt drie stukken met algemene landeninformatie bij zijn verzoekschrift: rapporten over corruptie (stuk 3), het jaarrapport van Amnesty International (stuk 4) en een reisadvies van Buitenlandse zaken (stuk 5).

2.2. Beoordeling

2.2.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.2.2. Vluchtelingenstatus en subsidiaire beschermingsstatus

De Raad is van mening dat verzoeker niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus en evenmin voor de status van subsidiaire bescherming.

Het beweerde asielrelaas van verzoeker betreft problemen met niet-statelijke actoren, namelijk de YCL en het Mahdesi Morcha Forum in verzoekers regio van herkomst, Terai, Nepal. Daargelaten de geloofwaardigheid van deze problemen, stelt de Raad vast dat deze van louter lokale aard zijn. Uit de verklaringen van verzoeker blijkt immers dat zijn beweerde vervolgers slechts lokaal actief zijn, elk binnen hun eigen gebied van de Terai-regio (gehoorverslag van 13 november 2012, p. 4). De lokale aard van de acties van het YCL en het Mahdesi Morcha Forum wordt bevestigd door de objectieve landeninformatie toegevoegd aan het administratief dossier. Verzoeker verklaart weliswaar dat ze hem *“overal in Nepal kunnen vinden”*, doch deze stelling is een blote bewering, louter hypothetisch en in tegenspraak met de informatie toegevoegd aan het administratief dossier. Evenmin in het verzoekschrift worden objectieve argumenten aangebracht die erop wijzen dat de beweerde problemen van verzoeker een extra-lokale dimensie zouden kunnen aannemen. De door verzoeker bijgebrachte stukken landeninformatie bevestigen daarentegen de strekking van de informatie die door de commissaris-generaal bij het administratief dossier werd gevoegd.

Met toepassing van artikel 48/5, § 3 van de vreemdelingenwet is er geen behoefte aan bescherming indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees bestaat voor vervolging of geen

reëel risico op ernstige schade, en indien van de verzoeker redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land verblijft. Op grond van bovenvermelde overwegingen stelt de Raad vast dat er voor verzoeker in elk geval een veilig intern hervestigingsalternatief voor handen is in een ander deel van zijn land van herkomst.

Daargelaten de geloofwaardigheid van het relaas, is bijgevolg niet voldaan aan een wezenlijke vereiste om de aanvraag te kunnen laten vallen onder het toepassingsgebied van de artikelen 48/3 en 48/4. Deze vaststelling volstaat om de in het verzoekschrift aangevoerde middelen niet verder te onderzoeken, omdat dergelijk onderzoek in elk geval tot geen ander besluit betreffende de gegrondheid van de asielaanvraag kan leiden.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij bij terugkeer naar zijn land van herkomst een gegronde vrees voor vervolging zou koesteren in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch dat hij een reëel risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4 van voormelde wet.

Wat betreft de aangevoerde schending van artikel 3 EVRM merkt de Raad op dat hij te dezen geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel (RvS 24 juni 2008, nr. 184.647) en dat voormeld artikel inhoudelijk overeenstemt met artikel 48/4, §2, b) van de vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of er in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit doodstraf of executie, dan wel foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>). Hoger blijkt dat er van een dergelijk risico in verzoekers hoofde geen sprake is.

De door verzoeker bijgebrachte stukken doen aan het voorgaande geen afbreuk. De stukken over corruptie in Nepal, het jaarrapport van Amnesty International en het reisadvies van de Federale Overheidsdienst Buitenlandse Zaken hebben betrekking op de algemene situatie in Nepal en worden geenszins betrokken op de concrete situatie van verzoeker. Een verwijzing naar algemene rapporten volstaat immers niet om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging dient in concreto te worden aangetoond en verzoeker blijft hierover in gebreke (RvS 9 juli 2003, nr. 121.481; RvS 15 december 2004, nr. 138.480). Ten overvloede kan nog worden opgemerkt dat het reisadvies van de FOD Buitenlandse Zaken irrelevant is daar het niet slaat op verzoekers concrete situatie doch slechts bedoeld is om een situatieschets te geven voor bezoekers van Nepal.

Verzoeker vraagt *in fine* van zijn verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker geeft verder niet aan welke substantiële onregelmatigheden aan de bestreden beslissing zouden kleven in de zin van artikel 39/2, §1, 2° van de vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht april tweeduizend dertien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER